

Endvidere tiltrædes Kommissionen af Justitsministeren og Indenrigsministeren. (Hvis noget af de af Rigsdagen valgte Medlemmer udtræder af Rigsdagen, vælges et nyt Medlem af det i Henhold til fornævnte Lovbestemmelse nedsatte Udvalg).

Statsministeren beskikker *Sekretær* for Kommissionen, og denne kan antage *lønnet Medhjælp* af enhver Art og *tilkalde udenforstaaende* til Meddelelse af Oplysninger. — Der tilkommer saavel Kommissionens Medlemmer og Sekretær som særligt tilkaldte Diæter og Befordringsgodtgørelse i Overensstemmelse med Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 814.

Kommissionens Arbejde vil være at tilendebringe med Afgivelse af *Betænkning* og eventuelt Forslag til Ændringer i Danmarks Riges Grundlov *senest ved Udgangen af Juni Maaned 1938*.

I sin Fremsættelsestale pegede *Statsministeren* paa, at det ved Grundloven af 1915 etablerede Tokammerssystem ikke havde virket heldigt og navnlig havde medført en vis Uvilje over for det parlamentariske System paa Grund af den Forskellighed, der gennem Aarene havde været mellem Flertallet i Folketing og i Landsting. Regeringspartiernes Opfattelse paa dette Omraade var kendt fra det i 1934—35 fremsatte Forslag om Indførelse af Etkammerssystemet gennem Fjernelse af Landstinget. Man havde imidlertid ikke villet se bort fra Udtalelser og Antydninger, der var fremsat fra anden Side, og havde ogsaa tidligere udtrykt Sympati for Tanken om at skabe et vejledende eller kontrollerende Organ, som i Samarbejde med Rigsdagen kunde varetage den Opgave at sikre en i alle Henseender forsvarlig Udformning af Lovene. Denne Tanke var fra anden Side formuleret anderledes, særlig af nogle Medlemmer af Det konservative Folkeparti, og det var derfor rimeligt, at der blev givet Adgang til en Forhandling om de forskellige Synspunkter; Tanken om Etkammerssystemet kunde naturligvis udformes paa mere end een Maade.

Regeringen bifaldt den Betragtning, at der ikke burde være stadig Strid om det forfatningsmæssige Grundlag, og for at afværge en saadan Strid havde man fundet det rimeligt at indbyde alle politiske Anskuelser til en Forhandling om Sagen, »idet det er vor Overbevisning, at Strid kun kan undgaas, hvis man ved Samvirken kommer til et Resultat, som bæres oppe af saa mange, at Interessen for fortsat Strid falder borte«.

Statsministeren gennemgik derpaa Hovedbestemmelserne i Forslaget, der i den oprindelige Skikkelse afveg noget fra